

Sygn. akt IV U 357/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w O.

sprawy E. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego

A. R.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie niepełnosprawności

na skutek odwołania E. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. R.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 26 kwietnia 2017 r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 357/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 26 kwietnia 2017 roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw orzekania o niepełnosprawności w O. z dnia 06 marca 2017 roku nr (...) o nie zaliczeniu małoletniej E. R. do osób niepełnosprawnych.

Od powyższego orzeczenia, odwołanie złożyła przedstawiciel ustawowy E. A. R., wskazując, iż nie zgadza się z faktem nie zaliczenia córki do osób niepełnosprawnych. Wskazała, że córka wymaga bezwzględnego stosowania diety bezglutenowej, która jest bardzo kosztowana. Podkreśliła, że córka do końca życia będzie musiała kontrolować i pilnować oraz walczyć z tym co spożywa.

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wniósł o oddalenie odwołania. Organ orzekający wskazał definicję zawartą w art. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Ponadto organ wskazał, że uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze się pod uwagę przy orzekaniu o niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust.1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku. Podniósł także, że rozpatrując odwołanie

uznał, że okoliczności w nim powołane w świetle zgromadzonych dokumentów i obowiązujących przepisów nie stanowią wystarczającej podstawy do zmiany orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 06 marca 2017 roku Miejski Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. nie zaliczył E. R. do osób niepełnosprawnych. W wyniku odwołania Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w dniu 26 kwietnia 2017 roku utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

(dowód: akta WZON (...) – orzeczenia MZON i WZON)

W związku z rozbieżnościami w ocenie przez Odwołującą i organ orzekający o stopniu niepełnosprawności stanu zdrowia małoletniej, należało odwołać się do wiadomości specjalnych.

Sąd dopuścił więc dowód z opinii biegłego lekarza pediatry-internisty (k.15-16).

Biegła na podstawie wywiadu z matką dziecka, przeprowadzonego badania oraz analizy dostępnej dokumentacji stwierdziła, że dziecko rozwija się prawidłowo pod względem fizycznym i psychicznym. W celu prawidłowego rozwoju i dobrego funkcjonowania wymaga restrykcyjnego przestrzegania diety bezglutenowej. W związku z powyższym konieczny jest codzienny współudział opiekuna dziecka w planowaniu i przygotowywaniu posiłków, co jednak znacząco nie odbiega od zakresu opieki nad zdrowym dzieckiem w tym wieku i nie jest związane ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W ocenie biegłej dziecko nie spełnia przesłanek do uznania go za osobą niepełnosprawną.

(dowód: opinia biegłej- k. 63- 64, dokumentacja medyczna k. 10- 14)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 4a przewiduje, iż osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz.U.2002.17.162) oceny dokonuje się na podstawie następujących kryteriów:

1. przewidywanego okresu trwania upośledzenia stanu zdrowia z powodu stanów chorobowych, o których mowa w § 2 , przekraczającego 12 miesięcy,
2. niezdolności do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem , powodującej konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku, albo
3. znacznego zaburzenia funkcjonowania organizmu wymagającego systematycznych i częstych zabiegów leczniczych i rehabilitacyjnych w domu i poza domem.

Jednocześnie par. 2 pkt 2 cytowanego rozporządzenia wskazuje, iż przy ocenie niepełnosprawności dziecka bierze się pod uwagę:

1. rodzaj i przebieg procesu chorobowego oraz jego wpływ na stan czynnościowy organizmu,
2. sprawność fizyczną i psychiczną dziecka oraz stopień jego przystosowania do skutków choroby lub naruszenia sprawności organizmu,
3. możliwość poprawy stanu funkcjonalnego pod wpływem leczenia i rehabilitacji.

Sąd dokonując oceny zaistniałego stanu faktycznego wziął pod uwagę całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który uznał za rzetelny i miarodajny.

W świetle zebranych dowodów, a w szczególności opinii biegłej, której Sąd dał wiarę, brak jest podstaw do zaliczenia odwołującej do osób niepełnosprawnych.

Biegła sporządzając opinię wprost wskazała, że występujące u dziecka schorzenia nie dają podstaw do zaliczenia małoletniej do osób niepełnosprawnych. Jak ustalono dziecko rozwija się prawidłowo pod względem fizycznym i psychicznym. Z uwagi na konieczność stosowania diety bezglutenowej wymaga współdziałania opiekuna w planowaniu i przygotowywaniu posiłków, co jednak znacząco nie odbiega od zakresu opieki nad zdrowym dzieckiem w tym wieku i nie jest związane ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Reasumując, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O.. Zdaniem Sądu, sporządzona przez biegłego opinia jest fachowa i jednoznaczna. Sąd uznał wydaną opinię za miarodajną dla oceny stanu zdrowia odwołującej, tym bardziej, iż realizuje ona ustawowe przesłanki wszechstronnej analizy, dokonywanej przez podmiot posiadający wiadomości specjalne.

Wobec powyższego, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w zw. z powołanymi przepisami, oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji.

SSR G.Giżewska- Rozmus